

6 Sept., 2026 – 23rd Sunday in Ord. Time

Ez 33:7–9; Rom 13:8–10; Mt 18:15–20

2026 సెప్టెంబరు 6 – సాధారణ కాలంలోని 23వ

ఆదివారం

యెహెజ్కేలు 33:7–9; రోమీయులకు 13:8–10; మత్తయి
18:15–20

ప్రవేశిక

పర్వత ప్రాంతంలోని ఒక చిన్న గ్రామంలో జరిగిన సంఘటనను గురించి ఒక కథ ఉంది. ఆ గ్రామ ప్రజలు లోతైన లోయను దాటడానికి ఒక సన్నని వంతెనపై ఆధారపడేవారు. ప్రతి సాయంత్రం ఒక వృద్ధుడు చేతిలో ఒక దీపం పట్టుకొని ఆ వంతెన వరకు నడిచి వెళ్లేవాడు. కొందరు అతనిని చూసి నవ్వుతూ, “ఇంత కష్టపడటం ఎందుకు? ఈ దారి అందరికీ తెలుసు కదా!” అని చెప్పేవారు. కానీ ఒక రోజు దట్టమైన మంచు కమ్ముకున్న రాత్రిలో ఆ దీపం వెలుగులో, భారీ వర్షాల కారణంగా వంతెనలో ఒక భాగం కూలిపోయిందని తెలిసింది. ఆ

వృద్ధుడు తన నిశ్శబ్దమైన బాధ్యతను విడిచిపెట్టకుండా కొనసాగించినందువల్ల అనేక మంది ప్రాణాలు రక్షించబడ్డాయి.

ఈరోజు వేదపఠనాలలో దేవుడు మనకు గుర్తుచేస్తున్నది ఏమిటంటే, విశ్వాసం అనేది వ్యక్తిగత విషయమే కాదు. యెహెజ్కేలు గ్రంథంలోని కాపలాదారునిలా, మనమూ ఒకరినొకరు శ్రద్ధగా చూసుకోవాలని, జీవిత మార్గం నుండి తప్పిపోతున్నవారి పట్ల నిర్లక్ష్యంగా ఉండకూడదని దేవుడు మనలను పిలుస్తున్నాడు.

పరిశుద్ధ పౌలు మనకు చెబుతున్నది ఏమిటంటే, శాశ్వతంగా మనపై ఉండే ఒక్క ఋణం ప్రేమ ఋణమే. క్రైస్తవ ప్రేమ అనేది కేవలం భావోద్వేగం కాదు, నిష్క్రియమైనది కూడా కాదు; అది ఎదుటివారి మేలును కోరుతుంది. కొన్నిసార్లు ప్రేమ ఓదార్పునిస్తుంది; కొన్నిసార్లు హెచ్చరిస్తుంది; మరికొన్నిసార్లు సహనంతో కఠినమైన సత్యాన్ని కూడా చెప్పడానికి వెనుకాడదు. ఒకే శరీరంగా మనలను ఏకం చేసే ప్రభువైన యేసు

సన్నిధిలో మనమందరం కూడిన ఈ సమయంలో,
ఒకరినొకరు శ్రద్ధగా చూసుకోలేకపోయిన సందర్భాలను,
భయంతో మౌనంగా ఉండిపోయిన సందర్భాలను,
ప్రేమలేకుండా మాట్లాడిన సందర్భాలను వినయంతో
అంగీకరిద్దాం. ప్రభువు మనపై కనికరం చూపి, మనలను
స్వస్థపరచమని ప్రార్థిద్దాం.

ప్రసంగం: “నేను నా సహోదరునికి కాపరివాడనా?”

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం కోవిడ్ మహమ్మారి
ప్రపంచమంతటా వ్యాపించినప్పుడు ఒక విశేషమైన
విషయం జరిగింది. సాధారణంగా తమ తమ జీవితాలను
స్వతంత్రంగా గడిపే ప్రజలు ఒక్కసారిగా ఒకరిపై ఒకరు
ఎంతగా ఆధారపడి ఉన్నారో గుర్తించారు. మనం
మాస్కులు ధరించింది కేవలం మన రక్షణ కోసమే కాదు;
ఇతరులను కూడా రక్షించడానికి. తాతలు, అమ్మమ్మలు
తమ మనుమలు, మనుమరాళ్లను కిటికీల గుండా చూసి
చేతులు ఊపేవారు. ప్రతి పవిత్ర బలి అనంతరం

స్వచ్ఛంద సేవకులు దేవాలయాన్ని శుభ్రపరిచేవారు.
సేవకులు గుమ్మాల దగ్గర నిలబడి భక్తులను జాగ్రత్తగా
వారి స్థానాలకు నడిపించేవారు. ఒంటరిగా నివసిస్తున్న
వృద్ధులను వారి పొరుగువారు తరచుగా పలకరించి వారి
క్షేమాన్ని తెలుసుకునేవారు.

కంటికి కనిపించని ఒక వైరస్ మానవాళికి ఒక ఆధ్యాత్మిక
సత్యాన్ని నేర్పింది. అదే సత్యాన్ని సువార్త
చాలాకాలంగా బోధిస్తోంది. నేను చేసే ప్రతి పని
ఇతరులపై ప్రభావం చూపుతుంది. మనలో ఎవరూ
ఒంటరిగా జీవించరు. ఎవరూ ఒంటరిగా పాపం చేయరు.
ఎవరూ ఒంటరిగా విశ్వసించరు. మనమందరం ఒకరితో
ఒకరు బంధింపబడి ఉన్నాము.

ఈ సత్యమే ఈరోజు మూడు వేదపఠనాలన్నింటినీ ఒక
బంగారు దారంలా కలిపి ఉంచుతోంది.

1. యెహెజ్కేలు - కాపలాదారుడు

మొదటి వేదపఠనంలో దేవుడు ప్రవక్త యెహెజ్కేలుతో
ఇలా అంటున్నాడు:

“నేను నిన్ను ఇశ్రాయేలు వంశానికి కాపలాదారునిగా నియమించాను.”

కాపలాదారుడు అంటే నగరపు ప్రాకారంపై నిలబడి, దూరంలో ఏదైనా ప్రమాదం వస్తుందేమో అని అప్రమత్తంగా గమనించే వ్యక్తి.

ప్రాచీన కాలంలో ప్రతి నగరానికి కాపలాదారుడు అత్యంత ముఖ్యమైనవాడు. అందరూ నిద్రపోతున్నప్పుడు అతడు మేల్కొని ఉండేవాడు. ప్రజలు తమ నిత్యజీవిత పనుల్లో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు అతడు అప్రమత్తంగా చుట్టూ గమనించేవాడు. శత్రువు వస్తున్నప్పటికీ కాపలాదారుడు మౌనంగా ఉంటే, ఆ నగరానికి ఘోరమైన విపత్తు సంభవించేది.

కొంతమంది దీనిని సముద్రతీరాలలో ఒకప్పుడు నిర్మించిన నిఘా గోపురాలతో పోల్చారు. మరికొందరు నేటి భూకంపాలు, తుఫానులు లేదా విమాన ప్రమాదాలను ముందుగానే హెచ్చరించే ఆధునిక

హెచ్చరిక వ్యవస్థలతో పోల్చారు. ప్రమాదాన్ని ముందుగానే గుర్తించి ప్రజలను అప్రమత్తం చేయడానికి మనం ఇటువంటి వ్యవస్థలను ఏర్పాటు చేస్తాము. ఎందుకంటే నిర్లక్ష్యం చేసిన ప్రమాదం చివరకు విపత్తుగా మారుతుంది.

దేవుడు యెహెజ్కేలుతో ఇలా అంటున్నాడు:

“ఆధ్యాత్మికంగా నీ బాధ్యత కూడా ఇదే.”

ప్రవక్త ప్రజలను శిక్షించడానికి పిలువబడలేదు. వారిని హెచ్చరించడానికి, మేల్కొల్పడానికి, జీవమార్గంలోకి తిరిగి పిలవడానికి పిలువబడ్డాడు.

ఒక ధ్యాన రచయిత ఒక అనువాదంలోని ఒక వాక్యాన్ని గురించి లోతుగా ఆలోచించాడు.

“వారిని నాకు వ్యతిరేకంగా హెచ్చరించు.”

ఈ మాట అతనికి కలవరాన్ని కలిగించింది. నిజంగా ప్రజలను దేవునికి వ్యతిరేకంగా హెచ్చరించాలా? దేవుడు శిక్షించడానికి మాత్రమే ఎదురు చూస్తున్నవాడా? కానీ తరువాత అతడు అసలు హెబ్రీ భాషలోని భావం

ఇలా ఉందని తెలుసుకున్నాడు:

“నా పేరుతో వారిని హెచ్చరించు.”

ఈ ఒక్క మార్పు మొత్తం భావాన్ని మార్చేస్తుంది.

దేవుడు శిక్షించడానికి ఆత్రుతగా ఎదురుచూసే
క్రూరాధిపతి కాదు. ఆయన ప్రేమగల తండ్రి. ప్రజలు
నాశనమవకుండా జీవించాలనే కోరికతో వారిని
హెచ్చరిస్తాడు.

కొన్ని వచనాల తరువాత యెహెజ్కేలు ఇలా
చెబుతున్నాడు:

“దుర్మార్గుడు మరణించడంలో నాకు ఆనందం లేదు;
అతడు తన చెడు మార్గాన్ని విడిచి తిరిగి
జీవించడంలోనే నాకు ఆనందం ఉంది.”
దేవుడు హెచ్చరిస్తాడు, ఎందుకంటే ఆయన ప్రేమిస్తాడు.

2. “నేను నా సహోదరునికి కాపరివాడనా?”

కయీను తన సహోదరుడైన హేబేలును చంపిన
తరువాత దేవుడు అతనిని ఇలా అడిగాడు:

“నీ సహోదరుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు?”

అప్పుడు కయీను ఇలా జవాబిచ్చాడు:

“నేను నా సహోదరునికి కాపరివాడనా?”

ఈ ప్రశ్నకు ఈరోజు సువార్త చాలా స్పష్టమైన సమాధానం
ఇస్తుంది:

“అవును.”

కానీ అది ఇతరులను నియంత్రించే విధంగా కాదు.
తీర్పు చెప్పే విధంగా కాదు. ప్రేమతో, బాధ్యతతో
వ్యవహరించే విధంగా.

మనమందరం ఒకరితో ఒకరు అనుబంధమై ఉన్నాము.

ఈరోజు పరిశుద్ధ పౌలు ఇలా చెబుతున్నాడు:

“ఒకరినొకరు ప్రేమించుట తప్ప మరే ఋణమూ ఎవరికీ
ఉండకూడదు.”

ఈ ఒక్క ఋణాన్ని మనం ఎప్పటికీ పూర్తిగా తీర్చలేము.

ఒక ప్రసంగకర్త ప్రేమను ఎంతో అందంగా ఇలా
వర్ణించాడు:

“ప్రేమ అనేది అడుగులేని పాత్ర వంటిది.”

ఎంత ఇచ్చినా అది పూర్తవదు. దేవుని ప్రేమ ఎప్పుడూ,
“చాలు! ఇక నీతో నాకు సంబంధం లేదు,” అని చెప్పదు.
దేవుడు మనలను అంతులేని ప్రేమతో
ప్రేమిస్తున్నందున, మనమూ అదే స్థిరమైన ప్రేమతో
ఒకరినొకరు ప్రేమించడానికి పిలువబడ్డాము.

3. రెండు తప్పు మార్గాలు

ఈరోజు సువార్త దారి తప్పిపోయిన సహోదరుని లేదా
సహోదరిని ఎలా సరిదిద్దాలో బోధిస్తుంది. అయితే
యేసు ప్రభువు అది ఎలా చేయాలో చాలా జాగ్రత్తగా
తెలియజేస్తాడు.

మనము సాధారణంగా రెండు విరుద్ధమైన తప్పుల్లో
ఒకదానిలో పడిపోతామని ఒక ధ్యాన రచయిత
పేర్కొన్నాడు.

మొదటి తప్పు - మౌనం

ఎవరైనా తమ జీవితాన్ని నాశనం చేసుకుంటున్నారని

మనం చూస్తాము. అది వ్యసనం కావచ్చు, నిజాయితీ
లేని జీవితం కావచ్చు, ద్వేషం కావచ్చు, దాంపత్య
విశ్వాసభంగం కావచ్చు, లేక నైతిక విలువలను
వదిలివేయడం కావచ్చు.

అప్పుడు మనం ఇలా అనుకుంటాము:

“అది నా విషయం కాదు.”

కానీ నిజమైన ప్రేమ ఎప్పుడూ మౌనంగా ఉండదు.

ప్రమాదం వైపు నడుస్తున్న తన బిడ్డను చూసిన
తల్లిదండ్రులు వెంటనే గట్టిగా హెచ్చరిస్తారు.

క్యాన్సర్ ఉన్నట్లు గుర్తించిన వైద్యుడు కేవలం నవ్వుతూ
ఏమీ చెప్పకుండా ఉండలేడు.

అలాగే నిజమైన ప్రేమ అవసరమైనప్పుడు కఠినమైన
సత్యాన్ని కూడా చెప్పడానికి వెనుకాడదు.

రెండవ తప్పు - చాడీలు చెప్పడం

ఆ వ్యక్తితో మాట్లాడటానికి బదులుగా, ఆ వ్యక్తి గురించి
ఇతరులతో మాట్లాడటం.

ఒక ప్రసంగకర్త ఎంతో అర్థవంతంగా ఇలా అన్నాడు:

“నెలాఖరుకల్లా గ్రామంలోని ప్రతి ఒక్కరికీ ఆ విషయం తెలిసిపోతుంది. కానీ సంబంధిత వ్యక్తికి మాత్రం ఎవరూ చెప్పరు.”

చాడీలు చెప్పడం అంటే శ్రద్ధ చూపుతున్నట్లు కనిపించే పిరికితనం.

యేసు మాత్రం వేరొక మార్గాన్ని చూపిస్తున్నాడు.

- ముందుగా ఆ వ్యక్తితో ఏకాంతంగా మాట్లాడండి.
- అవసరమైతే తరువాత మరికొందరిని ప్రేమతో కలుపుకోండి.
- కానీ ఎప్పుడూ అతనిని అవమానపరచడానికి కాదు, అతనిని స్వస్థపరచడానికి ప్రయత్నించండి.

సువార్తలో రెండుసార్లు లక్ష్యం ఏమిటో చెప్పబడింది:

“నీ సహోదరుని తిరిగి పొందుట.”

అతనిని ఓడించడం కాదు.

ఆమెను అవమానించడం కాదు.

సంబంధాన్ని కాపాడి తిరిగి కలుపుకోవడం.

4. సత్యాన్ని చెప్పడానికి ధైర్యం చేసే ప్రేమ ఒక ఉపాధ్యాయుడు తన విద్యార్థుల్లో ఒకడు రోజురోజుకూ మౌనంగా, కోపంగా మారిపోతున్నాడని గమనించాడు. అతని చదువు తగ్గిపోయింది. స్నేహితులు దూరమయ్యారు.

ఈ పరిస్థితిని పట్టించుకోకుండా ఉండటం చాలా సులభం.

కానీ ఆ ఉపాధ్యాయుడు తరగతి పూర్తయిన తరువాత అతనిని ఆగమని చెప్పాడు.

మొదట ఆ విద్యార్థి కోపంగా ఇలా అన్నాడు:

“మీరు నా విషయాల్లో ఎందుకు జోక్యం చేసుకుంటున్నారు?”

కొంతసేపటి తరువాత మాత్రం అతడు ఏడుస్తూ తన మనసులోని బాధను బయటపెట్టాడు.

తన తల్లిదండ్రులు విడిపోతున్నారని, తన జీవితం పూర్తిగా కూలిపోతున్నట్లు అనిపిస్తోందని చెప్పాడు. అనేక సంవత్సరాల తరువాత ఆ యువకుడు ఇలా

అన్నాడు:

“ఆ రోజు మీరు నాతో మాట్లాడిన ఆ సంభాషణే నా జీవితాన్ని కాపాడింది. మొదటిసారిగా ఎవరో ఒకరు నా పరిస్థితిని గమనించారని నాకు అనిపించింది.”

కొన్నిసార్లు మనం చేయగలిగే అత్యంత ప్రేమపూర్వకమైన పని ఏమిటంటే, అసౌకర్యంగా అనిపించినా, ధైర్యంగా ఒక అవసరమైన సంభాషణను ప్రారంభించడం.

ఈరోజు పరిశుద్ధ పౌలు ఇలా చెబుతున్నాడు:

“ప్రేమ తన పొరుగువారికి ఎటువంటి అపకారమూ చేయదు.”

నిజమైన ప్రేమ అనేది కేవలం మృదువుగా ఉండడమే కాదు. అది ఎదుటివారి మేలును కోరుతుంది. అందుకోసం అవసరమైతే బాధ కలిగించే సత్యాన్ని కూడా ప్రేమతో చెబుతుంది.

యేసు ప్రభువు కూడా పేతురుతో అలాగే ప్రవర్తించాడు. ఆయన పేతురును ఎంతో ప్రేమించాడు. అయినప్పటికీ,

పేతురు అడ్డంకిగా మారినప్పుడు ఆయన అతనిని గట్టిగా సరిదిద్దాడు.

ప్రేమ మరియు సత్యం ఎప్పుడూ కలిసే నడుస్తాయి.

5. మనం ఒకరి ఆధ్యాత్మిక జీవితంపై మరొకరం ప్రభావం చూపుతాము

ఒక ఆంగ్ల ధ్యాన రచయిత ఎంతో ప్రాముఖ్యమైన విషయం చెబుతున్నాడు:

“మనలో ఎవరూ దేవుని వైపు ఒంటరిగా ప్రయాణించరు.”

ఇది ఎంతో లోతైన సత్యం.

మన జీవితంలో కొందరు మనలను దేవునికి మరింత దగ్గర చేశారు.

ప్రార్థన చేసిన ఒక అమ్మమ్మ,

మనపై నమ్మకం ఉంచిన ఒక ఉపాధ్యాయుడు,

మన మాటలను శ్రద్ధగా విన్న ఒక యాజకుడు,

మనలను ప్రోత్సహించిన ఒక స్నేహితుడు.

అదే విధంగా, కపటత్వం, కఠినమైన ప్రవర్తన లేదా చెడు

మాదిరి వల్ల కొందరు ఇతరుల విశ్వాసాన్ని
బలహీనపరిచివుండవచ్చు.

మనలో ప్రతి ఒక్కరూ ఎవరో ఒకరి ఆధ్యాత్మిక జీవితంపై
ప్రభావం చూపుతున్నారు—మంచికైనా, చెడుకైనా.

సమరయ స్త్రీ బావి దగ్గర యేసును కలిసిన వెంటనే,
ఇతరులను కూడా ఆయన దగ్గరకు తీసుకువచ్చింది.

పేతురు ఒక సందర్భంలో శిలగా నిలిచాడు; మరో
సందర్భంలో తడబడే రాయిగా మారాడు.

మనమూ అలాగే కావచ్చు:

- ప్రజలు క్రీస్తును చూడడానికి సహాయపడే
కిటికీలుగా ఉండవచ్చు;
- లేదా ఆయనను చూడకుండా అడ్డుకునే గోడలుగా
మారవచ్చు.

6. జీవముగల శరీరంగా తిరుసభ

పరిశుద్ధ పౌలు తిరుసభను క్రీస్తు శరీరంగా అర్థం
చేసుకున్నాడు.

శరీరంలోని ఒక అవయవం బాధపడితే, మొత్తం శరీరమే
బాధపడుతుంది.

ఒక అవయవం ఆరోగ్యంగా ఉంటే, మొత్తం శరీరానికీ
మేలు జరుగుతుంది.

అందువల్ల,

- మీ ప్రార్థన తిరుసభను బలపరుస్తుంది.
- మీ దయ తిరుసభను బలపరుస్తుంది.
- మీ విశ్వాసపాత్రమైన జీవితం తిరుసభను
బలపరుస్తుంది.

అలాగే,

- దాచిపెట్టుకున్న చేదుతనం తిరుసభను
బలహీనపరుస్తుంది.
- స్వార్థం తిరుసభను బలహీనపరుస్తుంది.
- చెడు మాదిరి తిరుసభను బలహీనపరుస్తుంది.

ఆధ్యాత్మికంగా మనమందరం ఒకరితో ఒకరు
అనుబంధమై ఉన్నాము.

అందుకే పరిశుద్ధుల జీవితం ఎంతో విలువైనది.

పరిశుద్ధ జీవితం గడిపే వారు ఈ ప్రపంచంలో దేవుడు పనిచేయడానికి స్థలాన్ని కల్పిస్తారు.

ఒక ధ్యాన రచయిత దీనిని ఎంతో అందంగా ఇలా చెప్పాడు:

“మనలో క్రీస్తు జీవించడానికి ఎంత ఎక్కువ అవకాశం ఇస్తామో, అంత ఎక్కువగా ఆయన ఇతరులలో కూడా జీవించడానికి మనం అవకాశం కల్పిస్తాము.”

7. ముగింపుకు ఒక కథ

ప్రమాదకరమైన రాళ్లతో నిండిన సముద్రతీరంలో ఒక దీపస్తంభ సంరక్షకుడు ఉండేవాడు.

ప్రతి నెలా దీపస్తంభంలోని దీపం నిరంతరం వెలిగేలా ఉంచడానికి అవసరమైనంత నూనె అతనికి ఇచ్చేవారు.

ఒక రాత్రి అతని పొరుగువాడు తన ఇంటి దీపం కోసం కొంత నూనె అడిగాడు.

మరొకరు వంట చేసుకోవడానికి కొంత నూనె కావాలని

అడిగాడు.

ఇంకొకరు చలిని తగ్గించుకోవడానికి కొంత నూనె కోరాడు.

దీపస్తంభ సంరక్షకుడు వారందరికీ కొద్దికొద్దిగా నూనె ఇచ్చాడు.

నెలాఖరుకు వచ్చేసరికి దీపస్తంభంలో వెలిగించడానికి నూనె దాదాపు అయిపోయింది.

ఆ రాత్రి దీపస్తంభంలోని దీపం ఆరిపోయింది.

చీకటిలో ఒక ఓడ రాళ్లను ఢీకొని మునిగిపోయింది.

అనేక మంది తమ ప్రాణాలు కోల్పోయారు.

తరువాత జరిగిన విచారణలో ఇలా తేలింది:

“దీపస్తంభ సంరక్షకుడు తన ప్రధాన బాధ్యతను నిర్వర్తించలేకపోయాడు.”

ప్రియమైన సహోదర సహోదరీలారా,

ప్రతి క్రైస్తవుడు ఒక ఆధ్యాత్మిక దీపాన్ని వెలిగించి ఉంచడానికి పిలువబడ్డాడు.

మనము

- ఒకరినొకరు కాపాడుకోవడానికి,
- ఒకరి కొరకు మరొకరు ప్రార్థించడానికి,
- ఒకరినొకరు ప్రోత్సహించడానికి,
- వినయంతోను ప్రేమతోను ఒకరినొకరు సరిదిద్దడానికి,
- ఒకరినొకరు క్రీస్తువైపు నడిపించడానికి పిలువబడ్డాము.

కఠినంగా కాదు.

తామే నీతిమంతులమని భావిస్తూ కాదు.

కాని యేసు హృదయంతో.

ఎందుకంటే చివరికి క్రైస్తవ జీవితం అనేది “నేను మరియు దేవుడు” అనే వ్యక్తిగత సంబంధం మాత్రమే కాదు.

మనమందరం కలిసి క్రీస్తు శరీరంగా మారడమే దాని అసలైన అర్థం.

అక్కడ

ఎవరూ ఒంటరిగా నడవరు,

ఎవరూ విడిచిపెట్టబడరు,

ప్రేమకూ సత్యానికీ అతీతంగా ఎవరూ ఉండరు.

మనము ఈ విధంగా జీవించినప్పుడు, యేసు ఇచ్చిన వాగ్దానం మన మధ్య నిజమవుతుంది:

“ఇద్దరు గాని ముగ్గురు గాని నా నామమున కూడినచోట నేను వారి మధ్యలో ఉంటాను.”

ఆమెన్.